

Методологічні пояснення

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 02 листопада 1998 року №1725 “Про проведення обстеження умов життя у домогосподарствах” Держкомстатом з 01 січня 1999 року запроваджено вибіркове обстеження умов життя домогосподарств, яке здійснюється на постійній основі і відповідає міжнародним стандартам.

Вибіркова сукупність репрезентує все населення України, за виключенням військовослужбовців строкової служби, осіб, що знаходяться в місцях позбавлення волі, осіб, що постійно проживають у будинках-інтернатах, будинках для осіб похилого віку, а також маргінальних прошарків населення. Крім того, при формуванні вибіркової сукупності були також виключені території, які не можуть обстежуватися в зв'язку з радіоактивним забрудненням (зони відчуження та обов'язкового відселення).

Починаючи з 2004 року в обстеженні беруть участь мешканці усіх типів гуртожитків (сімейних, студентських тощо). У 1999-2003 роках обстежувалися лише мешканці сімейних гуртожитків.

Обсяг щорічної вибірки домогосподарств для обстеження умов їх життя у 2019–2023 роках, за виключенням кількості домогосподарств, які проживають на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частині тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях, становить 12148 домогосподарств (у Закарпатській області – 303 домогосподарств). В обстеженні у 2021 році взяли участь 7,6 тис. домогосподарств (67,0% відібраних адрес за виключенням нежилих помешкань), у Закарпатській області – 195 домогосподарств (72,0% відібраних адрес за виключенням нежилих помешкань).

В основу дослідження диференціації домогосподарств за рівнем матеріальної забезпеченості, починаючи з 2007р., покладені нові критерії: показники грошових та загальних доходів (грошових доходів з урахуванням вартісної оцінки надходжень з особистого підсобного господарства, а також сум безготівкових пільг та субсидій, отриманих від держави, допомог від родичів та інших осіб) замість показників грошових та сукупних витрат, які застосовувалися у 1999–2006рр. Зміна критеріїв обумовлена тим, що, починаючи з 2004 року в окремих, а в 2006 році – майже в усіх регіонах спостерігалось перевищення рівня доходів домогосподарств над рівнем їх сукупних витрат. Тому у сучасних умовах показники доходів стали більш точно характеризувати реальний стан добробуту домогосподарств, ніж показники витрат, використання яких було доцільним у попередні роки.

Починаючи з 2011р. при розрахунках середньодушових показників витрат і ресурсів, а також показників диференціації населення та домогосподарств за рівнем матеріального добробуту відповідно до сучасної міжнародної практики розпочато використання шкали еквівалентності, яка відображає зменшення мінімально необхідних потреб на одного члена домогосподарства при збільшенні розміру домогосподарства та зміні його складу.

Розрахунок показників доходів в еквіваленті на одну умовну особу обумовлений існуванням в домогосподарстві умовно-постійних витрат (плата за житло та паливо, товари тривалого користування тощо), тобто спостерігається так звана економія на розмірі домогосподарства. В основу розрахунку доходів на умовну особу покладено еквівалентну шкалу, що застосовується в національній практиці досліджень питань бідності, за якою першому члену домогосподарства присвоюється коефіцієнт 1, а всім іншим – 0,7 (наприклад, домогосподарство з 3-х осіб має в своєму складі 2,4 умовних особи: $1+0,7+0,7=2,4$).

Для забезпечення зіставності показників динамічних рядів було здійснено перерахунок даних за 2000-2010 роки з урахуванням шкали еквівалентності та використанням показників доходів в якості критеріїв диференціації.

Середній розмір домогосподарства (осіб) – чисельний склад домогосподарства, який розраховується діленням загальної чисельності населення, яке проживає в індивідуальних домогосподарствах, на кількість домогосподарств.

Середній розмір домогосподарства у розрахунку на умовних дорослих – чисельний склад домогосподарства, який розраховується з використанням шкали еквівалентності, за якою першому члену домогосподарства присвоюється коефіцієнт 1, а всім іншим – 0,7.

Частка домогосподарств, які складаються з однієї, ... , чотирьох і більше осіб (відсотків) – розраховується відношенням кількості домогосподарств, які складаються з відповідної кількості осіб, до загальної кількості домогосподарств.

Діти – особи у віці до 18 років, які не перебувають у шлюбі.

Частка домогосподарств із дітьми, які мають одну, дві, три дитини і більше (відсотків) – розраховується відношенням кількості домогосподарств, які у своєму складі мають відповідну кількість дітей, до загальної кількості домогосподарств із дітьми.

Сукупні витрати – складаються з суми споживчих та неспоживчих сукупних витрат. Сукупні витрати включають фактично сплачені грошові витрати домогосподарства, вартість натуральних надходжень, суми пільг та безготівкових субсидій. Оцінка натуральних надходжень здійснюється за середніми цінами купівлі відповідних товарів.

Споживчі сукупні витрати складаються з грошових витрат, а також – вартості спожитих домогосподарством продовольчих товарів, отриманих з особистого підсобного господарства та в порядку самозаготівель або подарованих родичами та іншими особами, суми отриманих пільг та безготівкових субсидій на оплату житла, комунальних продуктів та послуг, суми пільг на оплату телефону, проїзду у транспорті, туристичних послуг, путівок для лікування, оздоровлення та відпочинку, на оплату ліків, вітамінів, інших аптекарських товарів, медичних послуг (у тому числі стоматологічних послуг, проведення обстеження та отримання процедур, лікування в стаціонарі тощо).

У 2002р. змінено методологію визначення показників споживчих витрат відповідно до міжнародної класифікації індивідуального споживання товарів та послуг за цілями (СОІСОР–НБС (1997)), рекомендованої Євростатом. Згадана класифікація застосовується в обстеженнях витрат домогосподарств, а також для розрахунків макроекономічних показників щодо сектору домашніх господарств та при розрахунках ІСЦ (індексу споживчих цін). Починаючи з даних за 2007 рік, розпочаті роботи щодо гармонізації структури споживчих витрат домогосподарств з Класифікацією індивідуального споживання за цілями[1], затвердженою наказом Держкомстату України від 29 грудня 2007 року №480. До структури споживчих витрат внесені такі зміни: витрати домогосподарств на послуги дошкільних закладів включені до групи “Дошкільна та початкова освіта” розділу “Освіта”; витрати на путівки в будинки відпочинку, на бази відпочинку, дитячі табори тощо – до розділу “Ресторани та готелі”, а саме до групи витрат на оплату послуг, пов’язаних з тимчасовим проживанням. До 2007 року зазначені витрати були включені відповідно до розділів “Різні товари та послуги” та “Відпочинок та культура”. Відповідно пільги на оплату путівок в будинки відпочинку, на бази відпочинку, в дитячі табори тощо, які враховуються у складі сукупних витрат домогосподарств, також включені до розділу “Ресторани та готелі”.

Неспоживчі сукупні витрати складаються з грошових та негрошових витрат домогосподарства на допомогу родичам та іншим особам, витрат на купівлю нерухомості, на капітальний ремонт, будівництво житла та господарських будівель, на купівлю великої рогатої худоби, коней та багаторічних насаджень для особистого підсобного господарства, на придбання акцій, сертифікатів, валюти, вкладів до банківських установ, аліментів, податків (крім прибуткового), зборів, внесків та інших грошових платежів, використаних заощаджень, позик та повернутих домогосподарством боргів.

Грошові доходи – складаються із суми грошових та натуральних (у грошовій оцінці) надходжень, одержаних членами домогосподарства у вигляді оплати праці (за виключенням прибуткового податку та обов’язкових відрахувань), доходів від підприємницької діяльності та самозайнятості, доходів від власності у вигляді відсотків, дивідендів, продажу акцій та інших цінних паперів, надходжень від продажу худоби, продукції особистого підсобного господарства та продуктів, отриманих у порядку самозаготівель, пенсій, стипендій, соціальних допомог (пільг та субсидій готівкою на оплату житлово-комунальних послуг, електроенергії та палива, компенсаційних виплат за невикористане право на санаторно-курортне лікування, за пільговий проїзд окремих категорій громадян тощо), грошових допомог від родичів та інших осіб, а також інших грошових доходів.

Загальні доходи складаються з грошових доходів, а також вартості спожитої продукції, отриманої з особистого підсобного домогосподарства (за винятком поточних витрат на її виробництво), в порядку самозаготівель, суми безготівкових пільг та субсидій на оплату житлово-комунальних послуг, електроенергії та палива, суми безготівкових пільг на оплату телефону, проїзду у транспорті, на оплату товарів та послуг з охорони здоров’я, туристичних послуг, путівок на бази відпочинку тощо, вартості подарованих родичами та іншими особами продовольчих товарів.

Сукупні ресурси включають загальні доходи, надходження від продажу нерухомості, особистого та домашнього майна, а також суми використаних заощаджень, приросту в обстежуваному періоді позик, кредитів, боргів, узятих домогосподарством, а також повернутих домогосподарству боргів. Цей показник відображає потенційні ресурси домогосподарства, отримані в обстежуваному періоді, незалежно від джерел їх надходження.

Квінтільний коефіцієнт диференціації доходів населення – співвідношення мінімального рівня доходів серед найбільш забезпечених 20% населення до максимального рівня доходів серед найменш забезпечених 20% населення, ранжованого за показником середньодушових еквівалентних доходів.

Квінтільний коефіцієнт фондів – співвідношення сумарних доходів найбільш та найменш забезпечених 20% населення, ранжованого за показником середньодушових еквівалентних доходів.

Децильний коефіцієнт диференціації доходів населення – співвідношення мінімального рівня доходів серед найбільш забезпечених 10% населення до максимального рівня доходів серед найменш забезпечених 10% населення, ранжованого за показником середньодушових еквівалентних доходів.

Децильний коефіцієнт фондів – співвідношення сумарних доходів найбільш та найменш забезпечених 10% населення, ранжованого за показником середньодушових еквівалентних доходів.

Шкала еквівалентності – система коефіцієнтів, що надаються членам домогосподарства у відповідності до їхніх демографічних характеристик, і які відображають зменшення мінімально необхідних потреб на одного члена домогосподарства при збільшенні розміру домогосподарства та зміні його складу.

Споживання продуктів харчування у домогосподарствах – середньодушове споживання продуктів харчування за місяць в натуральних одиницях виміру (кг, шт.). При розрахунках цього показника спожиті продукти харчування перераховуються в первинний продукт, наприклад, масло тваринне – в молоко, ковбаса – в м'ясо. В показник "споживання цукру" включений цукор, використаний на кондитерські вироби та мед. До спожитих продуктів харчування віднесені спожиті продукти, які були у звітному періоді куплені, отримані з особистого підсобного господарства, від самозаготівель (на полюванні, рибалці, у лісі тощо), а також отримані в подарунок та з інших джерел.

Розрахунки наявності в домогосподарствах товарів тривалого користування, проведені за результатами вибіркового опитування, враховують фактичну наявність цих товарів незалежно від терміну експлуатації, джерел надходження (куплені, подаровані тощо), стану (враховуються як справні, так і тимчасово несправні товари, які знаходяться у поточному ремонті або чекають ремонту).